

че Русситѣ прѣвзели Бендерѣ и Очаковѣ. Пулосскіи отчаянѣ въ надеждѣтѣ си, отѣ тѣзи слухове искаше да ся върне да мине прѣзъ пространныѣ страны които го отдѣляхѣ отѣ Погачева, и да ся соедини съ тойзи неприятель на Русситѣ, но злостраданіята що бѣхмы истеглили принудихѣ ны да останемѣ тамо. Сключенныйтѣ испослѣмирѣ между Портятѣ и Руссіѣ даде ни срдѣство да влѣземѣ въ Турскіи.

Като изминѣхмы пѣши и всякога прѣличены Буджакѣтѣ, еднѣ часть отѣ Молдавіѣ и Влашко, слѣд много и много злостраданія стигнѣхмы въ Одринѣ. Тамо ны уловихѣ и ны изведохѣ прѣдѣ кадіѣ, защото искахмы въ пѣтѣтѣ да продадемѣ нѣкои отѣ елмазытѣ си, за които тѣ помислихѣ че може да смегы откраднѣли; а таквозѣ подозрѣніе туриха на насѣ споредѣ простытѣ и окѣсанытѣ ни дрехы. Пулосскій ся откря на кадіѣ кой е, и той ны испрати въ Цариградѣ подѣ безопаснѣ стражѣ.

Като стигнѣхмы въ Цариградѣ прѣдставихмы ся съ дозволеніе прѣдѣ Султана, който ни опрѣдѣли мѣсто за живѣніе и еднѣ съразмѣрнѣ мѣсечнѣ платѣ за иждивеніе. Тогазѣ азѣ писахѣ на сестрытѣ си и на Болеслава, и получихѣ отговорѣ, че имотѣтѣ на Пулосскаго посвоила го правителственната касса, а прогласилѣ бѣ себе си, че е рускійтѣ царѣ Петрѣ III, който бѣ умрѣлѣ прѣди десетѣ години, и тѣй привлѣклѣ бѣ доста присталницы отѣ съотечественницѣтѣ си, обладалѣ бѣ вѣждко твърдини и покорилѣ разны области, дѣто ся отличилѣ съ това дѣто направи голѣмы и ужасны жестокости. Той прѣдаденѣ отѣ съзаклѣтницѣтѣ си загынѣна 1775.